

เทศน์เช้า วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

มันขาดจิตใจสาธุการณะ คนเรานะถ้ามีจิตใจสาธุการณะ มันจะเห็นผลประโยชน์ของสาธุการณะ
ทุกคนจะเห็นจิตใจของตัวเองก่อนไง ทุกคน เห็นไหม ว่าเรานี้เป็นใหญ่ เรานี้จะได้อะไรก่อน เราหวัง
แต่ตัวเราเอง มันเลยหาแต่ผลประโยชน์กันไง แล้วผลประโยชน์ เราจะได้ผลประโยชน์อะไร

คุณสิ เวลาสิ่งที่เป็นประโยชน์ แผ่นดินคุณสิ ถ้าเป็นแผ่นดินของเรา ต้องเป็นของเรา แล้วแผ่นดินเรา
ต้องอิงกับแผ่นดินของใคร แผ่นดินเราจะตั้งอยู่ลอยๆ เป็นไปได้ไหม บ้านเราทุกอย่างเป็นไปลอยๆ มัน
เป็นไปได้ไม่ได้

แต่! แต่คนเขาไม่ได้คิดตรงนั้น เพราะอะไร คิดว่าต้องเอาตัวรอดให้ได้ก่อน เห็นไหม คนว่าเอา
ตัวรอดเป็นยอดคน เอาตัวรอด เอาตัวรอด ถ้าเป็นโดยธรรมนะ เอาตัวรอด อตุตา หิ อตุตโน นาโถ เอา
ตัวรอด เห็นไหม นั่งสมาธิภาวนาขนาดไหน เอาตัวรอด เอาตัวรอดเอาที่ไหนรอด?

เวลาเราไปคุยกับพวกภวานาไม่เป็นนะ “ชำระภพชาติทีละ..” ชำระภพชาติทีละเหรออ..?

ชำระภพชาติที่ไหน? ชำระภพชาติที่ทะเบียนบ้านมึงเหรออ? ชำระภพชาติชำระกันที่ไหน? ภพ
ชาติอยู่ที่ไหน? มันไม่เคยเห็นภพชาติเขาเลย พูดเป็นแต่คนแก้วนกขุนทองนะ ทำลายภพชาตินะ จะได้
ไม่มาเกิดมาตาย แล้วภพชาติอยู่ที่ไหน? สัญชาติเหรออ? ภพที่เกิดเหรออ?

ภพชาติมันอยู่ที่ภวาสวะเว้ย ภพชาติมันอยู่ที่หัวใจนี้ หัวใจตัวจิตปฏิสนธิที่มันไปเกิด ใจเกิดมานี้
ชั่วคราวนะ ใจนี้ชั่วคราวนั้น เพราะอะไร เพราะมันเกิดมาชั่วอายุคนหนึ่ง แต่ใจตัวนี้มันมี
อยู่ตลอดไป ภวาสวะตัวนี้ จิตมันมีตลอดไป มันจะเกิดตายตลอดไปนะ ไม่มีวิธีการทำลายได้ ถ้ามัน
ทำลายได้ เราจะไม่กลัวผีกันเหรออ เพราะอะไร เพราะตายแล้วมันก็สูญ

แต่นี้ไอ้ตัวจิตออกจากร่างไป ไอ้ผีตัวนี้เวลาออกไปมันก็เป็นผีตัวใหม่ ถ้ามันทำบุญกุศล มันก็เป็นเทพ เป็นเทวดา เป็นอะไรสูงๆ เพราะมันขึ้นไป แต่ถ้ามันทำลายหมดละ เราทำลายภพชาติหมดเลย ทำลายภพชาติมันทำลายที่นี้ จิตต้องสงบเข้ามาก่อน เห็นไหม เห็นฐานของจิต เห็นความคิด ความคิด มันคิดมาจากไหน? เวลาคิดนี้มาจากไหน? บุญกุศลมาจากไหน? จิตนิสัยมาจากไหน?

คนคิดดีคนคิดชั่ว คนมีจิตนิสัยที่ดี คนมีจิตใจเป็นสาธารณะ เพราะอะไร เพราะมันสร้างบุญกุศลมา พระโพธิสัตว์สร้างบุญกุศลมาเพื่อใคร ก็เพื่อสัตว์โลก เห็นไหม เพื่อบุญกุศล รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์ปรารถนา รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์ รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์ไปแบกเขาหรือ? รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์เอาเทคโนโลยีมาขนไปหรือ?

มันไม่ไปหรือ รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์คือกรรมะไร รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์ด้วยกรรมะไร นี่มรรคญาณ รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์เพราะสัตว์มันสัดตะผู้ข้อง จิตเป็นผู้ข้อง จิตมันข้องเขาแล้วจิตมันก็ไปแสวงหาที่เกิด จิตมันทำลายตัวมันเองก่อน เห็นไหม มันเห็นแก่ตัว มันทำลายตัวมันเองก่อน แล้วมันทำลายตัวมันเอง มันเอาตัวรอดได้ไหม ไม่มีรอดเลย แต่ผู้เสียสละอย่างเราเป็นผู้เสียสละ เราเสียสละของเราออกไป ถ้าเราเสียสละ เราเสียสละเพื่ออะไร?

ถ้าเสียสละไป สังคมก็มีร่มเย็นเป็นสุขขึ้นมา ที่ดินของเรา ทรัพย์สมบัติของเรามันก็ปลอดภัย ถ้าเราเห็นแก่ตัว ทรัพย์สมบัติของเรามีมากขนาดไหน คุณมีโกดังเก็บสินค้าขนาดไหนก็แล้วแต่ ถ้าเขาอดอยากนะ เดียวเขาก็ทำลายหมด มันเป็นไปได้หรือ อำนาจรัฐเป็นผู้ปกครองไว้ อำนาจรัฐ อำนาจจะมันคงหรือไม่มันคง มันอยู่ที่ป็นธรรมด้วย

ถ้าเป็นธรรม ใจเราเป็นธรรมขึ้นมา ถ้าใจเป็นธรรม เห็นไหม คนมันมีคิดอย่างนั้น ไม่ทุกข์ไม่ยาก ไม่อดไม่อยาก ถ้าคนไม่เคยทุกข์ไม่เคยยาก จะไม่เคยเห็นสิ่งนี้เป็นประโยชน์เลย แต่ถ้าคนเคยทุกข์เคยยากมา เราก็ทุกข์ยากมาก่อน แล้วทุกข์ยากเฉพาะภพชาตินี้หรือ?

เวลาทุกข์ยากขึ้นมา คุณติ ในสมัยพุทธกาล พระอรหันต์ที่ร่ำรวยมหาศาล พระสิวลีนี้ร่ำรวยมหาศาลเลย คุณติ พระอะไรที่ฉันไม่เคยอ้อมแม่สักมือเดียว เห็นไหม พระอรหันต์เหมือนกัน ทำไมไม่

เหมือนกันล่ะ? ก็เพราะการสะสมมานี้ไม่เหมือนกัน การเสียดละ การหัวใจที่กว้างขวางไม่เหมือนกัน เห็นแก่ตัวใจ ทำแต่ตัวเอง เห็นไหม ที่ว่าพระอรหันต์ที่ว่าไม่เคยฉันท้อมเลย เพราะอะไร เพราะเวลาไป บิณฑบาตมาก็เห็นแต่บาตรของตัวเอง ทำอะไรก็ทำแต่ของตัวเอง ไม่คิดถึงสังฆะ ถึงสิ่งส่วนรวม

ถ้าคิดถึงสังฆะ ถึงสิ่งส่วนรวม คุณิ พระสีวลีเคยเสียดละ เป็นหัวหน้าผู้เสียดละ ทำอะไรเป็นผู้เสียดละ แล้วผลตอบแทนกลับมา ทานเป็นผลตอบแทนกลับมา แล้วก็บอกไม่เชื่อ สิ่งแล้วทำแล้วเชื่อ วิทยาศาสตร์ เห็นไหม ทำได้ดั่งมีที่ไหน ก็ทำกันแบบนี้ คุณิ เวลาทำสร้างกรรมขึ้นมา มันจะมีกรรมมาจากไหน ไม่เชื่อเรื่องบุญเรื่องกรรม ก็เรื่องแต่การหายใจอยู่ในปัจจุบันนี้

ถ้าพูดอย่างนี้มันเป็นความคิดเล็กๆ มันเป็นความคิดแบบผู้ที่ยังไม่รับผิดชอบใจ ลองเราโตมีครอบครัวขึ้นมาสิ ลองมีพ่อแม่ที่พูดแล้วไม่รู้เรื่องสิ มีลูกมีหลานที่พูดกันไม่เข้าใจเลย ทำไมเป็นอย่างนี้ เราพูดดีขนาดนี้ เราพยายามสร้างแต่สิ่งที่ดีขนาดนี้ ทำไมเขาไม่เข้าใจเราเลย?

นั่นละกรรมมันจะให้ผล ถ้าเห็นกรรมมา มันจะเข้าใจเลยล่ะ เวลากรรมมันให้ผลขึ้นมา เราจะไม่รู้อะไรเลย เห็นไหม เพราะเป็นอจินไตย เวลากรรมมันให้ผลนะ สิ่งที่ทำมา สิ่งที่ทำมา มันจะให้ผลสิ่งที่ดี ถ้าสิ่งที่ดี ใจเราจะพัฒนาตลอดไป แล้วพัฒนาจากภายนอก แล้วพัฒนาจากภายใน

ภายนอกพัฒนา คุณิ สัปปายะ อาหารเป็นสัปปายะ หมูคณะเป็นสัปปายะ ครูบาอาจารย์เป็นสัปปายะ สัปปายะคือสิ่งที่ทำสะดวกสบายที่เขาไม่ขัดขวาง เขาไม่มาต่อต้านเรา เขาจะเปิดทางให้เราสะดวกสบายมาก สิ่งที่สัปปายะจากภายนอก แล้วกิเลสมันเป็นสัปปายะใหม่ ในหัวใจเรามันจะทำสะดวกสบายใหม่ มันไม่เป็นสัปปายะเลยเพราะมันมีแรงกีดขวางอยู่ในหัวใจของเรา แล้วใครมันกีดขวางเราล่ะ?

ไม่มีใครกีดขวางเรา เรานั่งอยู่ในอาสนะของเรา เราทำงานของเรา ใครกีดขวางเรา ก็ไอ้หัวใจเรานี้มันกีดขวางเรา ไอ้หัวใจที่มันขัดแย้งอยู่ในใจ หัวใจที่มันไม่พอใจ หัวใจที่มัน.. นี่มันขัดแย้งเรา เห็นไหม มันเป็นสัปปายะใหม่ สัปปายะภายนอก เห็นไหม บุญกุศลจากภายนอก เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกพระอานนท์

“อาณนที่ เธอบอกเขานะ ที่เป็นวัตถุกาน สิ่งนี้มันเป็นอมิส ให้ปฏิบัติบูชาเป็นทานอัน ประเสริฐ”

แล้วทานอันประเสริฐ เวลาทำบุญเห็นใหม่ แล้วนั่งสมาธิได้บุญอะไร คุณิ เอาข้าวปลาอาหารมา ถวายพระนี่บุญกุศลมหาศาลเลย แล้วนั่งสมาธิไม่ทำอะไรเลย มันจะบุญมาจากไหน?

บุญมหาศาลเลยเพราะอะไร เพราะสิ่งที่เราทำบุญกุศลกันอยู่นี้ ใครมันพามา หัวใจมันพามาใช่ ไหม ถ้าไม่ศรัทธา ไม่มีความเชื่อ ไม่คิดถึงครูบาอาจารย์ของเรา ไม่มีความคิดถึง ไม่มีศรัทธา มันจะเอา อาหารมาได้ไหม? อาหารนี้มันมาได้หรือ ถ้าไม่มีหัวใจถึงมันมา

แล้วเวลานั่งสมาธิ เห็นใหม่ เราจะทำอะไรก็ได้ เรานั่งของเรา หัวใจที่มันต้องแสวงหาสิ่งที่มัน แสดงออก การสละทานมันจะแสดงออกของน้ำใจ แล้วเวลาเราควบคุมตัวเราเอง ควบคุมตัวมันเองเลย ควบคุมตัวใจเลย แล้วตัวใจมันสงบขึ้นมา มันจะมีบุญไหม?

ทำบุญร้อยพันหนไม่เท่ากับถือศีลบริสุทธิ์หนึ่ง ถือศีลบริสุทธิ์ร้อยพันหนไม่เท่ากับ ทำสมาธิขึ้นมาได้หนึ่ง เพราะความบริสุทธิ์ของถือศีลมันบริสุทธิ์เฉยๆ ใจ เราทำความสะอาด เห็น ใหม่ เราทำความสะอาดร่างกาย นี่สะอาดหมดเลย แล้วประเดี๋ยวหนึ่งโคล่มันก็ไหลออกมา เห็นใหม่ นี่ ความบริสุทธิ์ของศีล ศีลความปกติของใจ แต่มันไม่ได้ทำสิ่งที่ขับเคลื่อนออกมาจากในหัวใจ นี่มันยังมี อยู่

ถ้าทำสมาธิ สมาธิต้องสะอาดเข้ามาอีกชั้นหนึ่ง เพราะถ้าไม่มีสมาธิ มันจะสงบเข้ามาไม่ได้ ถ้า ไม่ชำระกิเลส กิเลสไม่สงบตัวลง จิตนี้สงบไม่ได้หรือ มันต้องฟุ้งซ่าน ธรรมชาติของมัน ธรรมชาติ ของพลังงาน ธรรมชาติของความคิด ธรรมชาติของธาตุ มันเป็นธรรมชาติของมันอย่างนั้น แสดง ตัวอย่างนั้น นี่คือธรรมชาติของมัน

แล้วพอธรรมชาติของมัน แล้วกิเลสมันก็ใสเข้าไป กิเลสมันบวกลงเข้าไป มันเป็นรหัสเข้าไป ทุกข์ๆๆ เลย แล้วถ้าธรรมะวนเข้ามา มันทำสมาธิหนหนึ่ง เห็นใหม่ ศีลกับสมาธิต่างกันอย่างไร?

นี่ปกติของใจ ความปกติอย่างนี้มันปกติอยู่แล้ว แต่ถ้าเป็นสมาธิเนี่ยจิตตั้งมั่น เอ๊ะๆ เลยนะ เพราะเนื้อหาของสมาธิมันเอ๊ะขึ้นมา มันถึงหนองอ้อ เอ๊ะๆ นี่คือสมาธิ ว่างๆ ว่างๆ ไม่ใช่สมาธิ ว่างๆ ว่างๆ คืออาการของใจ ใจรู้ว่าว่าง สร้างอารมณ์ว่าว่าง สร้างความว่างขึ้นมาแล้วก็ว่างๆ ว่างๆ

ไม่ใช่สมาธิ! มันหลอกกัน มันหลอกว่าว่าง มันไม่ว่างหรอก มันไม่เอ๊ะ มันไม่ถึงหนองอ้อ แล้วว่างแล้วสงสัยด้วย “เป็นอย่างไรรึรับ ว่างๆ อย่างนี้ไฉนรับ”

ถ้าว่างๆ ถามทำไม?! น้ำตาลเราเป็นคนลิ้มรสเอง ต้องถามใหม่ว่าหวานหรือไม่หวาน ถ้าจิตมันเป็นสมาธิ ทำไมต้องมาถาม? ที่มันถามเพราะมันไม่เป็นสมาธิละสิ แต่มันไปเข้าใจกันว่าเป็นสมาธิ เห็นใหม่

นี่จิตไม่ตั้งมั่น จิตตั้งมั่นขึ้นมาแล้วย้อนกลับมาวิปัสสนา เห็นใหม่ สิ่งที่เกิดขึ้นมาอย่างนี้มันเกิดมาจากไหน ถ้าไม่เกิดมาจากทาน พระโศภิตัตถ์นะ เสียสละขนาดนั้นใช่ใหม่ ถึงจะมีปัญญาขึ้นมาหรือสัตว์บนสัตว์ แล้วเรานี้สาวก สาวกะ เกิดมาในศาสนาพุทธ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เกิดมาได้ทำบุญกุศลของเราใหม่

แล้วนี่ภาวนาจะได้อะไร ภาวนานี้ได้บุญมากเลย! ภาวนานี้! คนทุกคนเป็นคนดีหมด เห็นใหม่ คุณมีจิตใจเป็นสาธารณะ ผู้ที่คุ้มครองโยบาย คุณเราเกิดขึ้นมา เห็นใหม่ กษัตริย์ที่เป็นทศพิธราชธรรม เราจะมีความสงบร่มเย็นในสังคม เห็นใหม่ ผู้นำที่ดี ผู้นำที่ดีจะทำให้สังคมร่มเย็นเป็นสุข แล้วถ้าหัวใจ ผู้นำที่ดีคือหัวใจของเรา หัวใจเรามันคิดก่อน หัวใจทำก่อน ถ้าหัวใจที่ดี มันจะมีอะไรผิดพลาดล่ะ?

ไอนี้หัวใจมันไม่ดี ผู้นำไม่ดี การคิด การประพฤติปฏิบัติในชีวิตถึงผิดพลาดไปหมดเลย การทำเอาแต่ความทุกข์มันเหยียบย่ำตัวเองหมดเลย เพราะอะไร เพราะผู้นำเราไม่ดี เพราะปัญญาเราไม่ดี เพราะจิตเราไม่ดี พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานในหัวใจ เห็นใหม่

ถ้ามีจิตใจสาธารณะ มันจะสร้างคุณประโยชน์กับ เห็นใหม่ กับประเทศชาตินี้มันเป็นเรื่องประเทศชาติ มันเรื่องข้างนอกนะ แต่ไอ้ภพชาติจากหัวใจนี้สำคัญกว่าอีก ประเทศชาตินี้ ๖๐ ล้านคน จิตดวงนี้เคยเกิดมาถึง ๖๐ ล้านหนใหม่ เลยอีก เห็นใหม่ เราเกิดๆๆ นี้มากกว่าคนในประเทศนี้อีก ถ้าเกิด

ตาย เกิดตายมาแต่ละภพแต่ละชาติที่สะสมไว้ในหัวใจ สิ่งนี้ถ้าเราเสียสละ เราทำของเรา จิตใจ
สาธารณะมันจะเป็นประโยชน์ แล้วประโยชน์กับเรา เห็นไหม

เกิดมาต่างคนนะ โลกนี่คือละคร เกิดมาชีวิตนี้ได้ชีวิตหนึ่ง ได้เกิดมาทำความดีกัน เกิดมาสะสม
กัน เกิดมาตัดแปลงจิตใจให้เป็นพัฒนาหรือลบ ถ้าพัฒนาบวก บวกคือทำคุณงามความดี แต่ถ้าทำความ
เลวกับใจนี้ ใจนี้จะเป็นลบไป แล้วเราเกิดมามีโอกาสหนึ่ง ชีวิตนี้จะมาบวกหรือมาลบกัน มาลบแล้วมัน
ก็จะเป็นไปเรื่อยๆ เห็นไหม จิตนี้ไม่เคยตาย ถ้าจิตนี้เคยตายนะ ความรู้สึกนี้ต้องไม่มี ตายแล้วแล้วกัน
แล้วจะไม่มีการสิ่งที่ว่าถูกใจ สิ่งที่ขัดใจ สิ่งที่บางทีเห็นขัดใจมากเลย เพราะมันมีกรรมกันมา มันผลัก
ไส นี่ค้นหา วิภวตัณหา

แต่บางทีเกิดขึ้นมา ทำไมถูกใจอย่างนี้มาก ถูกอย่างนี้นี่จิตนิสัย กรรมมันถึงชักนำไป ตัวกรรม
ตัวความพอใจ ตัวความคู่นี้ละมันทำให้เราทุกข์ยาก แล้วเราเข้ามาทำความสะอาดกับมัน ใจนี้
สะอาดเข้ามาๆ จนเห็นของมันหมดนะ ชำระสะอาดทั้งหมด ไม่มีแรงดึงดูด

สิ่งที่ไม่มีแรงดึงดูดในโลกนี้เลยมันมหัศจรรย์ขนาดไหน ใจดวงนี้ไม่มีแรงดึงดูดของโลกเลย
แล้วคิดดูสิ แล้วมันอยู่ที่ไหน มันต้องเป็นอย่างนี้ มันถึงจะเข้าใจเรื่องของจิตใจ จิตที่มีแรงดึงดูดก็รู้ จิตที่
สิ้นแรงดึงดูดก็รู้ จิตที่มีอยู่ก็รู้ จิตที่ทุกข์ก็รู้ จิตที่เกิดก็รู้ จิตที่ตายก็รู้ เอวัง